

Arrest

nr. 96 038 van 29 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. LENTZ loco advocaat D. ANDRIEN & E. VINOIS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soennitische moslim te zijn van Koerdische origine en uw laatste woonplaats zou sedert eind 2010 in de stad Shekhan (provincie Ninewa, Centraal-Irak) zijn. Volgens uw verklaringen zou u sedert mei 2011 aan de slag zijn als verkoper in een bakkerij in Shekhan. Op 20 augustus 2011 zou u na uw werk ontvoerd zijn door 3 onbekende Arabieren. Ze zouden u geblinddoekt naar een onbekende plaats gebracht hebben waar twee Arabieren, waarvan 1 gebrekkig Koerdisch sprak, met u gesproken zou hebben. Ze zouden u eten gegeven hebben, geprobeerd hebben u op uw gemak te stellen en gezegd hebben alles over u te weten. Ze vroegen - u vermoedt een explosief - product in de doos te steken bij politieagenten die klant waren in de bakkerij. Nadat u hiermee ingestemd had, zouden ze u hebben laten gaan. Indien u het niet zou doen of iemand

hierover zou vertellen, zouden ze u en uw familie vermoorden. De afspraak was dat ze u één van de komende dagen het voornoemde product zouden overhandigen op dezelfde plaats waar ze u in de wagen gedwongen hadden. Dezelfde avond waarop u vrijgelaten werd zou u echter uw verhaal nog doen aan uw moeder en broer B.(...). Hij zou vervolgens jullie oom langs moederszijde in Alaman (Centraal-Irak) gebeld hebben, om te vragen of u even bij hem kon verblijven. De volgende ochtend zou B.(...) u bij uw oom gebracht hebben.

Ongeveer 3 à 4 dagen nadat u bij uw oom gebracht was, zou uw moeder in de tuin van jullie huis in Shekhan een dreigbrief vinden, getekend door al-Qaeda en waarin ze u waarschuwden wraak te zullen nemen omdat u zich niet aan uw belofte had gehouden. Uit vrees voor deze bedreiging zou u op 2 september 2011 definitief Irak verlaten. U zou alleen en op illegale wijze naar België reizen, waar u op 22 september 2011 toe zou komen. Op 23 september 2011 vroeg u hier asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: Een kopie van uw identiteitskaart; een kopie van uw nationaliteitsbewijs.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende ernstige elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie en wel om de volgende redenen. Vooreerst legt u zeer vage, verwarde en zelfs tegenstrijdige verklaringen af omtrent de identiteit van de terroristische groepering door wie u geïdентificeerd zou worden. Op de uitdrukkelijke vraag wie uw ontvoerders waren, zou u aanvankelijk antwoorden dat ze enkel zeiden dat ze 'hun religie volgen' (gehoorverslag CGVS 8). Wat later zou u echter verklaren dat ze gezegd zouden hebben 'voor al-Qaeda te werken toen u daar bij hen was' (gehoorverslag CGVS 12). Gevraagd waarom u dit dan voordien niet gezegd had, gaf u een ontwijkend antwoord door te zeggen dat het 'de eerste keer was dat u hen zag' en dat er immers 'veel groepen zijn die werken onder verschillende namen' (gehoorverslag CGVS 12). Op de vraag van wie de dreigbrief afkomstig was zou u dan wel weer consequent al-Qaeda antwoorden, hoewel u zelf steeds meteen ook erbij vermeldt dat u de dreigbrief in kwestie nooit zelf gezien zou hebben (gehoorverslag CGVS 13). In dit verband kan opgemerkt worden dat het eerder bevreemdend is dat u het enige document als bewijs van de door u aangehaalde problemen niet met u mee zou nemen of aan uw familie zou vragen om deze goed bij te houden en u nadien op te laten sturen. Uw verklaring dat uw broer B.(...) u de brief niet op zou kunnen sturen, omdat hij ze al weggegooid zou hebben, roept gezien de vaststelling dat hij mee aangedrongen zou hebben op uw vlucht naar Europa dan ook ernstige vragen op (gehoorverslag CGVS 8).

Voorts kunnen er ernstige bemerkingen gemaakt worden bij de waarschijnlijkheid dat net u in Shekhan door onbekende terroristen benaderd zou worden voor een actie waarbij lokale politieagenten geïdентificeerd zouden worden. Verder gevraagd naar al-Qaeda en bij uitbreiding andere terroristen van buiten Shekhan die daar daadwerkelijk actief zouden zijn, zou u eerder verwarde antwoorden geven die neerkomen op de vaststelling dat deze in Shekhan eigenlijk niet actief zouden zijn. U zou in Shekhan zelfs nooit terroristen gezien hebben (gehoorverslag CGVS 12-13). Aangezien u algemeen melding maakte van door al-Qaeda veroorzaakte problemen werd u gevraagd naar concrete voorbeelden hiervan. U zou het antwoord hierop echter schuldig moeten blijven (gehoorverslag CGVS 13). Tot slot dient opgemerkt te worden dat het eerder opmerkelijk is dat uw familieleden die in Shekhan achtergebleven zijn geen verdere problemen gekend zouden hebben, ondanks het dreigement van de terroristen uw familie te viseren indien u zich niet aan de afspraak zou houden. Zo zou uw broer na uw vertrek nog een nieuwe baan aangenomen hebben in de stad Shekhan zelf (gehoorverslag CGVS 3) en zou u aanvankelijk verklaren dat ze geen problemen zouden hebben behalve de zwakke gezondheidstoestand van uw moeder waardoor uw broer de documenten niet eerder kon opsturen (gehoorverslag CGVS 5). Wanneer u naar het einde van het gehoor dezelfde vraag werd gesteld, zou u plots beginnen 'twijfelen': hoewel u B.(...) uitdrukkelijk gevraagd zou hebben of er problemen waren en hij u daarop zou antwoorden van niet, zou u hem immers niet geloven. Reden hiervoor is dat u het vreemd vindt dat ze u uw moeder niet laten spreken onder het mom dat ze hiervoor te ziek zou zijn (gehoorverslag CGVS 14). Deze veronderstelling blijkt echter louter op vermoedens en niet op concrete feiten gestoeld. Om al deze redenen dient vastgesteld te worden dat u uw persoonlijke vrees op vervolging niet aannemelijk heeft kunnen maken. Het is evenwel een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging die determinerend is om als vluchteling te worden beschouwd.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit de stad Shekhan in de provincie Ninewa in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld. De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa wordt continu opgevolgd. Uit

grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in de provincie Ninewa merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden o.a. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in de provincie Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol o.a. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden o.a. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën o.a. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB " De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkoeq dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden o.a. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Ninewa is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in de provincie Ninewa subsidiaire bescherming toe te kennen. Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Ninewa blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merklijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in de provincie Ninewa is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen. U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit de provincie Ninewa actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit de provincie Ninewa aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie inzake uw asioldossier kunnen wijzigen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bevestigen uw nationaliteit en identiteit, hetgeen door het CGVS niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht voortvloeiend uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48/3, 48/4 en 57/7bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), de artikelen 197, 198, 199 en 203 van het *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”*, en artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tevens stelt hij dat een manifeste appreciatiefout werd begaan door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te gebruiken. Verzoeker wijst erop dat hij afkomstig is uit Ninewa, Centraal Irak en meer bepaald uit het dorp Shekhan, hetgeen volgens de verwerende partij de gevaarlijkste regio is van Irak. Verzoeker is het niet eens met de stelling van de verwerende partij als zou de veiligheidssituatie verbeterd zijn. Verzoeker wijst er tevens op dat hij werkzaam is in een bakkerij waardoor hij duidelijk in contact komt met de politie. Verzoeker geeft aan niets meer te kunnen vertellen omtrent de identiteit van zijn vervolgers en is van mening dat men van een kandidaat vluchteling niet kan vereisen dat deze in staat is zijn vervolgers te identificeren. Hoogstens kan hij zijn bedenkingen weergeven, wat hij tijdens het gehoor ook heeft gedaan. Al Qaida is duidelijk de grootste terroristengroep en deze groep omvat kleinere onderdelen. Verzoeker benadrukt nog dat Al Qaida niet gevestigd is in Shekhan, wat niet wegneemt dat zij wel naar de stad toekomen. Verzoeker herhaalt dat zijn broer bang was en de dreigbrief heeft weggegooid. Het is niet omdat zijn broer hem geholpen heeft het land te ontvluchten dat hij per se weet heeft van het feit dat de asielinstanties van het toekomstig land bewijsmateriaal zouden opvragen. Ondertussen vernam verzoeker via zijn broer dat zijn familie een tweede dreigbrief ontvangen heeft, waarna ze zijn vertrokken uit Shekhan. Verzoekers broer heeft zijn werk ook stopgezet en verschuilt zich ook.

Verzoeker verwijst naar het CEDOCA verslag en meent dat het individuele relaas bevestigd wordt door achtergrondinformatie van de actuele situatie in Ninewa. Verzoeker kwam door zijn werk regelmatig in aanraking met mensen die een duidelijk risicoprofiel tonen. Indien de aanslagen succesvol moeten zijn, is het voor terroristen beter om burgers zoals verzoeker erbij te betrekken. Verzoeker wijst erop dat hij een Koerd is en dat zoals blijkt uit de SRB over de veiligheidssituatie in Kirkook en Ninewa, het politiek gespannen blijft tussen Koerden en Arabieren. Bovendien blijven ook de Koerden het slachtoffer van algemeen geweld in de regio. Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad van State en naar rechtspraak van de Raad van Vreemdelingenbetwistingen.

2.2. De Raad kan geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zeer vage en zelfs tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent de identiteit van de terroristische groepering die hem zou viseren. Op de uitdrukkelijke vraag wie zijn ontvoerders waren, antwoordde verzoeker aanvankelijk dat ze zich niet hadden voorgesteld en enkel zeiden dat ze hun religie volgen (stuk 5, gehoorverslag, p. 8). Later tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker dat ze gezegd zouden hebben voor Al Qaida te werken (stuk 5, gehoorverslag, p. 12). Wanneer verzoeker gevraagd werd waarom hij dit dan voordien niet gezegd had, gaf verzoeker een ontwijkend antwoord door te stellen dat het de eerste keer was dat hij hen zag en dat er immers veel groepen zijn die werken onder verschillende namen (stuk 5, gehoorverslag, p. 12). Op de vraag van wie de dreigbrief afkomstig was heeft verzoeker opnieuw Al Qaida geantwoord, hoewel hij zelf meteen ook erbij vermeldt dat hij de dreigbrief in kwestie nooit zelf gezien zou hebben (stuk 5, gehoorverslag, p. 13).

Waar verzoeker thans stelt niets meer te kunnen vertellen omtrent de identiteit van zijn vervolgers en van mening is dat men van een kandidaat vluchteling niet kan vereisen dat deze in staat is zijn vervolgers te identificeren, weerlegt noch verklaart hij voormelde tegenstrijdige verklaringen. Dat hij louter zijn bedenkingen tijdens het gehoor heeft weergegeven vindt geen grondslag in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde immers eerst dat ze zich niet hadden voorgesteld en louter zeiden hun religie te volgen, terwijl hij later verklaarde dat ze expliciet hebben gesteld voor Al Qaida te werken. Ook de toelichting omtrent de structuur van Al Qaida en hun aanwezigheid in verzoekers dorp is niet bij machte om voormelde tegenstrijdige verklaringen te verduidelijken.

Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoeker vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over hetgeen hij diende te doen bij de verkoop van het brood aan de politie. Zo verklaarde hij op de Dienst Vreemdelingenzaken *“Ze vroegen me om een onbekend product, ik vermoed explosieve in een doos te stoppen bij klanten, namelijk politieagenten”* (vragenlijst, p. 3). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker *“we gaan jou iets geven en je moet dat mengen met brood”*(...) *“Je moet gewoon iets mengen”* (...) (stuk 5,

gehoorverslag, p. 7). Voorts werd het volgende opgetekend: *“Wat vroegen ze u precies om te doen, zou u dat even gedetailleerd kunnen uitleggen? we gaan jou iets geven en dan moet je dat mengen met het brood en aan de politie geven. U moest die stof mengen met het brood nadat het al gebakken is? We gaan jou iets geven, als je het brood in een zakje steekt moet je dat er gewoon onder zetten.* (stuk 5, gehoorverslag, p. 10) (eigen onderlijning). Verzoekers verklaringen desbetreffend zijn niet alleen vaag, maar ook ongeloofwaardig. Verzoeker spreekt herhaaldelijk over het gegeven dat hij een bepaalde stof diende te *mengen* met het brood. Het is pas op het ogenblik dat de vraag wordt gesteld of hij die stof diende te mengen met het brood nadat het al gebakken was (verzoeker gaf immers te kennen louter in te staan voor de verkoop van het brood cfr. stuk 5 gehoorverslag, p. 6) dat verzoeker stelt dat hij *iets in een zakje onder het brood* diende te plaatsen, hetgeen hoegenaamd niet gelijk kan gesteld worden van “mengen” van een bepaalde materie met een brood.

Het is evenmin aannemelijk dat juist verzoeker in Shekhan door “onbekende terroristen” benaderd zou worden voor een actie waarbij lokale politieagenten gevisieerd zouden worden. Immers wanneer tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal gevraagd werd naar Al Qaida en bij uitbreiding naar andere terroristen van buiten Shekhan die daar daadwerkelijk actief zouden zijn, geeft verzoeker eerder verwarde antwoorden die neerkomen op de vaststelling dat deze in Shekhan eigenlijk niet actief zouden zijn. Verzoeker verklaarde in Shekhan zelfs nooit terroristen te hebben gezien (stuk 5, gehoorverslag, p. 12-13). Hoewel verzoeker algemeen melding maakte van de door Al Qaida veroorzaakte problemen, kon hij desbetreffend geen concrete voorbeelden geven (stuk 5, gehoorverslag, p. 13).

Waar verzoeker aangeeft dat het feit dat Al Qaida niet gevestigd is in Shekhan niet wegneemt dat zij wel naar de stad toekomen, weerlegt bovenstaande vaststellingen niet.

De Raad stelt tevens vast dat verzoeker pas na confrontatie met de weigeringsbeslissing, waarin gewezen wordt op het ontbreken van de eerste dreigbrief en de vaststelling dat zijn familie geen verdere problemen heeft gekend, plots stelt dat zijn familie een tweede dreigbrief ontvangen heeft en dientengevolge Shekhan verlaten heeft. Hoe dan ook, verzoeker verstrekt niet de minste uitleg omtrent de inhoud van de dreigbrief in kwestie, noch wordt deze neergelegd ter terechtzitting.

2.3. In de mate verzoeker zich voor zijn vraag tot subsidiaire bescherming op zijn asielrelaas steunt, dient te worden opgemerkt dat uit wat voorafgaat blijkt dat dit relaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers verwijzing naar het CEDOCA verslag en stelling dat het individuele relaas bevestigd wordt door achtergrondinformatie van de actuele situatie in Ninewa volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, in casu Irak, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied Ninewa, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA (SRB “*De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Ninewa/Kirkuk*”, 5 januari 2012), blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Ninewa merkbaar verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Ninewa is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd

in Ninewa. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Ninewa leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol o.a. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën o.a. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel. Er wordt nergens melding gemaakt van specifieke problemen voor de Koerdische bevolking die in de regio aanwezig is.

De Raad besluit dat hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa nog steeds problematisch is, er actueel geen sprake meer is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in de provincie Ninewa dermate hoog is, dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker erop wijst dat hij een Koerd is en dat zoals blijkt uit de SRB over de veiligheidssituatie in Kirkoeq en Ninewa, het politiek gespannen blijft tussen Koerden en Arabieren en de Koerden het slachtoffer van algemeen geweld blijven in de regio, toont hij niet aan dat hij louter door zijn aanwezigheid in de provincie Ninewa aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF